

mindeligt, at de erhvervsdrivende, der er omfattet af undtagelserne fra forbudet, »stemmer dørklokker« med henblik på indgåelse af en aftale. Der er således ikke over for udvalget blevet peget på et behov for at opretholde adgangen til i visse tilfælde at rette uanmodet personlig henvendelse til forbrugerne.

Udvalget antager, at dette også gælder for så vidt angår de varer, der efter næringsloven kan sælges ved omførsel.

Udvalget bemærker samtidig, at foreninger og sammenslutninger, hvis formål udelukkende er velgørende eller almennyttigt, i almindelighed ikke kan anses for erhvervsdrivende i lovens forstand, hvorfor et forbud mod uanmodede personlige henvendelser ikke vil gælde for sådanne foreningers henvendelser med henblik på indsamlinger til humanitære formål mv.

Der henvises til betænkningen side 295 og 321-322.

I forbindelse med høringen over betænkningen er det fra forskellig side (bl.a. Den danske Forlæggerforening og Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation ISOBRO) blevet anført, at der fortsat består et behov for at opretholde adgangen til uanmodet personlig henvendelse. Det gælder i relation til bestilling af bøger samt for så vidt angår salg af religiøse tidsskrifter og bibler.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at der er siden den oprindelige forbrugeraftalelov er sket en ændring af handelsmønstrene, således at det ikke længere er almindeligt, at de erhvervsdrivende, der er omfattet af undtagelserne fra forbudet, »stemmer dørklokker« med henblik på indgåelse af en aftale.

Som nævnt er der i forbindelse med høringen blevet peget på, at der er visse erhvervsdrivende, som fortsat benytter sig af undtagelsesadgangen. Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at der er tale om erhvervsdrivende, som vil have mulighed for at benytte sig af adgangen til uanmodet telefonsalg, jf. afsnit 4.2.2.2 nedenfor, eller af en lang række alternative salgsformer. På denne baggrund og af hensyn til privatlivets fred stiller Justitsministeriet i overensstemmelse med udvalgets anbefaling forslag om et generelt forbud mod at rette uanmodet personlig henvendelse til forbrugere på deres bopæl mv.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke er til hinder for, at religiøse foreninger mv. retter personlig henvendelse med henblik på forkyndelse, men sådanne foreningers salg af bøger og blade mv. vil være omfattet af forbudet, i det omfang bogsalget mv. udgør erhvervs-mæssig virksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 6, stk. 1, og til § 31, nr. 1 (den foreslåede § 34 b i forsikringsaftaleloven).

4.2.2.2. Uanmodede telefoniske henvendelser.

Som nævnt ovenfor i pkt. 4.2.2.1 er der som udgangspunkt forbud mod, at erhvervsdrivende retter uanmodet personlig eller telefonisk henvendelse til en forbruger, men således at der fra forbudet gælder enkelte undtagelser for henvendelser vedrørende visse varer og tjenesteydelser.

Udvalget stiller forslag om, at den gældende undtagelse fra forbudet mod uanmodede *telefoniske* henvendelser vedrørende *varer, der kan sælges ved omførsel efter næringsloven* (den gældende lovs § 2, stk. 2, nr. 1), ophæves, idet der ikke er peget på et behov for at opretholde undtagelsen.

I relation til spørgsmålet om behovet for at videreføre de øvrige undtagelser fra forbudet – dvs. undtagelserne vedrørende *bøger, aviser mv., forsikring og visse redningstjenester* – er der ikke enighed blandt udvalgets medlemmer.

Et *flertal* i udvalget (samtlige udvalgets medlemmer med undtagelse af Forbrugerrådets repræsentant og professor Peter Møgelvang-Hansen) finder ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at foreslå ændrede regler på dette punkt, og de gældende undtagelser foreslås derfor opretholdt.

Flertallet henviser til, at de berørte brancheorganisationer, som udvalget har hørt over spørgsmålet i forbindelse med udvalgsarbejdet, er af den opfattelse, at der uanset de ændrede handelsvilkår fortsat i høj grad består et praktisk og markeds-mæssigt behov for de gældende undtagelser, og at markedsudviklingen ikke har gjort disse regler overflødige. De særlige forhold, der blev anført som begrundelse for udformningen af de gældende regler, jf. Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 745 ff, og tillæg B, sp. 455 og 458, synes således fortsat at være til stede.

Flertallet anfører endvidere, at der siden vedtagelsen af den gældende ordning er indført en adgang for forbrugeren til at frabede sig uanmodede telefoniske henvendelser ved at lade sig notere på en liste i CPR-registeret (den såkaldte Robinsonliste), jf. markedsføringslovens § 6 a. I det omfang forbrugeren helt vil undgå uanmodede telefoniske henvendelser, har forbrugeren altså mulighed herfor ved at lade sig notere på den nævnte liste. Udvalget bemærker i den forbindelse, at det følger af de gældende regler i markedsføringslovens § 6 a, at den erhvervsdrivende ved den første uanmodede telefoniske henvendelse skal give forbrugeren oplysning om retten til at frabede sig sådanne henvendelser.

Over for mindretallets synspunkt om, at der er risiko for, at forbrugeren lokkes til at indgå en aftale på grund af et særligt salgs-pres, og for, at forbrugeren